

عنوان مقاله:

مدل سازی روند تغییرات زمانی مکانی کاربری اراضی و توسعه شهری اهواز مبتنی بر رویکرد آمایشی

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

محمد عبیات - *MSc in Natural Resources and Environmental Engineering, Islamic Azad University, Science and Research Branch of Khuzestan, Ahvaz, Iran*

مصطفی عبیات - *PhD Student in Geography and Rural Planning, Faculty of Geography and Planning, Isfahan University, Isfahan, Iran*

مرتضی عبیات - *PhD Student in Geography and Rural Planning, Faculty of Geography and Planning, Isfahan University, Isfahan, Iran*

خلاصه مقاله:

تغییرات کاربری زمین و توسعه شهری از مباحث اساسی در آمایش سرزمین به شمار می آیند. مطالعه میزان تغییرات در گذشته و پیش بینی این تغییرات در آینده نقشی بسزا در ساماندهی فضاهای شهری دارد. هدف این مطالعه، بررسی تغییرات کاربری اراضی و توسعه شهری در اهواز با رویکرد آمایشی مبتنی بر توسعه متوازن شهری است. تصاویر ETM+، (۱۹۸۹)، TM (۲۰۰۲)، (۲۰۱۹) و OLI (ماهواره لندست پایه تحلیل این روند هستند. جهت شناسایی تغییرات از مدل LCM و برای پیش بینی تغییرات از مدل زنجیره CA-Markov استفاده شد. تصاویر با الگوریتم ماشین بردار پشتیبان روش شیء گرا طبقه بندی و نقشه های کاربری اراضی سه سنجنده با چهار کلاس پوشش گیاهی، نواحی بایر، نواحی ساخته شده، و پهنه های آب تهیه شد. افزایش دقت نقشه ها با بهره گیری از دو شاخص NDVI و SAVI به طور مجزا در طبقه بندی تصاویر صورت پذیرفت. کارایی هر شاخص از طریق ضرایب کاپا و صحت کلی نقشه های کاربری اراضی تعیین شد و سپس با استفاده از نقشه های مربوط به شاخص برتر بررسی تغییرات انجام گرفت. یافته ها نشان داد نقشه های مربوط به شاخص SAVI از صحت بیشتری برخوردارند. از این رو، در بررسی تغییرات کاربری زمین به کار رفتند. نتایج مدل LCM نشان داد در بازه ۱۹۸۹ تا ۲۰۰۲ میزان ۹۲/۲۶۰۴ هکتار و در بازه ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۹ میزان ۷۷/۳۱۷۴ هکتار به نواحی ساخته شده افزوده شده است. در هر دو بازه، بیشترین تغییرات در تبدیل اراضی بایر به نواحی ساخته شده و کمترین تغییرات در تبدیل نواحی ساخته شده به پهنه های آبی بوده است. نتایج مدل CA-Markov تا سال ۲۰۲۹ نیز حاکی از ادامه روند افزایش نواحی ساخته شده بود؛ طوری که در ده سال میزان ۸۲/۲۳۳۸ هکتار به نواحی ساخته شده الحاق می یابد و مساحت آن به ۶۳/۱۲۳۴۵ هکتار در سال ۲۰۲۹ می رسد.

کلمات کلیدی:

Land-Use Change, urban development, spatial planning, LCM, CA-Markov, Ahvaz

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1529614>

